

octava generalis, anno octingentesimo sexagesimo nono: Capua verò non-
nisi anno nongentesimo septuagesimo primo Metropolis facta est: unde nihil
circa hoc certi videtur esse, quod asseveremus. Sed satis de provincia Ro-
mana, nunc de aliis dicendum.

Provincia Mediolanensis secunda post Romanam in Italia, sic dicta à Me-
diolano, quod hujus Metropolis fuit. *Mediolanum autem, a* inquit Procopius, ^{MEDIOLANUM}
^{METROPOLIS.}
urbs à Liguribus habitata, medio ferè inter Ravennam & Alpes, quæ in Galliarum ^{a Procop. re-}
^{rum Gothic.}
confiniis sunt, sita est itinere. Princeps inter Occidentis urbes post Romam, tam ^{lib. 2.}
magnitudine quam incolarum frequentia, & ceteris fortunæ bonis. De hujus ori-
gine tradit ista Livius. b Sigovesus Bituriges, Arvernos, Heduos, Ambarros, b ^{Livius lib. 5.}
Carnutes, Aulercos excivit. Ipsi per Taurinos saltumque invia Alpīs transcende-
runt in Italiam; fusisque acie Tuscis, haud procul Ticino flumine in agro Insubrum
urbem condidère, quam Mediolanum appellarunt. Sed quid ad hanc Metropolim
paucis describendam convenientius isto Epigrammate Ausonii Poëtæ?

*Et Mediolani mira omnia, copia rerum,
Innumera cultæque domus, facunda virorum
Ingenia, antiqui mores: tum duplici muro
Amplificata loci species, populique voluptas
Circus, & inclusi moles cuneata theatri,
Templa, Palatinaque arces, opulensque moneta,
Et regio Herculei celebris sub honore lavacri,
Cunctaque marmoreis ornata peristyla signis,
Mœniaque in valli formam circumdata limbo.
Omnia quæ magnis operum velut æmula formis
Excellunt, nec juncta premit vicinia Romæ.*

Quæ autem Gallorum tempore Metropolis Insubrum erat, eadem, his post
Alpes rejectis, Italiæ Metropolis dicta est, ut legitur apud ^c Athanasium ^{c Athan. Epist.}
Epist. ad Solitarios, qua nominato Dionysio Mediolanensem Episcopo, ^{ad Solit. Διονύ-}
hæc addit: *Est autem Mediolanum Metropolis Italiæ.* Rectè sanè Italiæ, cum ^{σιος ἀπὸ Μεδιο-}
provincia, quam Mediolanensem vocamus, Italia propriè post Constantini ^{λάνων, ἔστι καὶ}
divisionem nominata sit. Ab hoc Imperatore, vel saltem Theodosio, in ^{αὐτὴ μητρόπολις}
septemdecim provincias Italiam divisam esse supra diximus, harumque decem ^{τῆς Ἰταλίας.}
urbis Vicario paruisse, & septem alias, scilicet Venetiam cum Istria, Æmi-
liam, Liguriam, Flaminiam cum Piceno Annonario, Alpes Cottias, Rhæ-
tiam primam & Rhætiam secundam Vicario alteri, cujus sedes erat Medio-
lani. Addam nunc has septem provincias Italiæ nomine speciatim donatas
fuisse: & licet id satis probaverò, si hunc Vicarium, Italiæ Vicarium dictum
fuisse ex Notitia Imperii proferam, cum nulla alia ratio istius denomina-
tionis afferri possit, quam quod hujus diocesis Italia erat; tamen pluribus
testimoniis hanc veritatem certiore faciam. Testem vocabo D. Athana-
sium, quem distinguendum Episcopos Italiæ ab Episcopis Romæ, Campa-
niæ, Calabriæ, Apuliæ & Brutæ, legere est in ^d Epistola jam laudata. ^{d Athan. Epist.}
Hincque factum, ut Episcopi provinciæ Mediolanensis, qui subscripserunt ^{ad Solit. Ἀπὸ τῆς}
Conciliis Arelatenfi & Sardicensi, dicantur ex provincia Italiæ. Sic in sub- ^{τῆς μεγάλης Ρώ-}
scriptionibus Sardicensis habetur: *Prothasius ab Italia de Mediolano, Ursatius* ^{μης καὶ τῆς Ἰτα-}
ab Italia de Brixia, Fortunatianus ab Italia de Aquileia, Lucillus ab Italia de Verona. ^{λίας πάσης, Κα-}
^{λαβρίας τε καὶ}
Ac ne putes hos ab Italia dictos, quatenus Italia sumitur pro toto illo tractu, ^{Ἀπουλίας, καὶ}
qui ab Alpibus ad fretum Siculum extenditur; sic ibidem subscripserunt ^{Καμπανίας, Βριτ-}
Episcopi aliarum decem provinciarum. *Vincentius à Campania de Capua, Janua-* ^{τίας τε καὶ Σικε-}
rius à Campania de Benevento, Calepodius à Campania de Neapoli, & Stercorius ^{λίας.}
ab Apulia de Canusio. † Hac provinciarum suarum denominatione satis testan-
tes,

N O T Æ.

† Hac Provinciarum suarum denominatione solos
&c.] Sed Aquileia etiam Italiæ isthuc attribuitur
& Verona. LUCAS HOLSTENIUS.